

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione sancti martini ep[iscop]i. Cap[itulum]. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iulij occurrētibus. Fo. clv.

populus in iudeam reductus est. Luncq; a populo israel et senioribus templi dei edificari cepisset: mortuo cyro rege persarum: ac regnate dario: qui memorato successerat: vicine gentes odio iudeorum instauratione templi et civitatis impeditre ceperunt. Qua ratione ductus populus iudeorum restauracione ipsius templi necesse cessam esse iuxta promissionem credebat: propter quod in secundo anno regni darii memorati. Aggeus prophetia adeo missus ad zorobabel: qui erat de tribu iuda: qui potestate regni suscepturus erat: et ad iesum summum sacerdotem filium ioseph de quo admoner: ut credant cōplecto anno numero tempus restauracionis hierusalē aduenisse. addito ne incredulitate populi velint imitari. Quia autē que in textu ipsius prophetie continentur: reuerfione populi: reparacione templi: renouatione ciuitatis: obseruantia sacerdotale: et interitū regnorum exterorum significat. prophetavit autē vna cum aggeo zacharias. prophetia: de quo dicitur infra. viij. idus septembris. Sed duobus mensibus ante zacharia hic aggeus vaticiniū suū referere cofusus est. Quicquid in iudea in pace. iij. nonis. iulij. et tumulatus iacer iuxta sacerdotum monumēta in hierusalē. Hic propheta vna cum proximo precedente ex numero. iij. illorum prophetarum sunt: qui minores appellantur: qui et in sanctorum patrum catalogo ecclesiastici. iij. cap. describuntur. Hec vnde supra.

De translatione sancti martini epi. Cap. liij.

Translatio

corporis sancti martini facta est anno dñi. leonis primi. ut ait sigbertus: anno videlicet. lxiij. ab obitu ipsius sancti. Cum enim perpetuus turoneus. episcopus cerneret insignia miracula: que ad sepulchrum sancti martini fiebant: ecclesiam magnam et speciosam eius nominis fabricauit: iuxta cellam: videlicet vbi viuens de gere consueuerat. Et congregato clero ac populo vniuerso cum corpore sancti ad nouā ecclesiam transferre decreuisset kalē. iulij post noctis vigiliis et scintilla celebratū mane sepulchrum nullatenus mouere potuerunt. Quod cum sequenti die et tertio iterassent loculum similiter ingenio leuare valuerunt. Luncq; iam quasi desperati opus dimittere conceperunt recordati sunt: quod. iij. iulij. iij. vicis nonis. ipsius ordinacionis beati martini anniuersaria dies erat. Et quod forsitan ipsa die dñs corpus beati confessoris transferri disposuisset. Teinuo igitur orationibusque premissis ad tumulum accesserunt. Quorum illi senex venerandus apparuit: alias nunquam visus: qui eos ad opus suuare cepit. Sanctumque martinum eiusdem adesse dixit: ut corpus transferre non tardarent admonuit.

Sicq; cum summa velocitate loculum leuauerunt et in loco vbi nunc collis posuerunt. Completis quoque officiis cum senē ad mēsam regerēt nusquam comparuit. Accidit quoque: ut tunc essent duo mendicantes et multā pecuniā ex questu acquirētes: quorum vnus cecus et alter erat contractus: cecus contractū ferebat: et contractus ceco viam ostēdebat. Audiētes autē quod ad corpus sancti martini multi sanabant infirmi: dñi corpus in translatione processionaliter portaretur: et in mentes ne corpus iuxta eorum habitacionē duceretur: et sic ipsi forsitan sanaretur. Unde recesserunt: nolētes sanitatē consequi: ne periret miseria questus sui. Dum ergo fugerent per viam vnde corpus nequaquam ducendū putabant ex improviso sancto corpori obuiant. Et quod deus multa beneficia prestat etiam iniustis: ambo contra voluntatem ipsorum continuo curati sunt: licet de hoc plurimum tristarentur. Celebriatur autem hec translatio et ipsius ordinatio ac prefate eius ecclesie dedicatio. iij. nonas iulij.

De sancto Uldarico episcopo. Cap. liij.

Uldarico eps

augustini. nobilis romanus ex istis infantibus in monasterio sancti galii educatus est. Et cum etate adoleuisset: et habitum monasticum assumere vellet: a quadam sancta inclusa prohibitus est: que eidem asseruit sibi fuisse a domino reuelatum adhuc ipsum futurum episcopum. Commendatus est igitur ad alperonem augustini. episcopo a quo est ad sacerdotij ordinem promotus. Deinde romam veniens a martino papa benigne susceptus est. Qui eidem pontifici episcopum suum mortuum nūciant sibi diuinitus reuelatum. Luncq; ipsum papa martinus vellet in episcopum ordinare: et augustini. vbi in pastorem perficere: videlicet recusaret: summus pontifex eidem pronuntiavit: quod periculoso adhuc tempore episcopatus ipsum non posset euadere. Quod et factum est. Nam episcopus augustini. ad episcopatum hiltinensium. translato vidaricus ei a populo succedere compulsus est. Qui cum sancto corado episcopo constantie gregem dominicum verbo et exemplo operis bene pauerit. Super hunc sanctum die cene dñi crisma conficentem: et die pasche missarum solēna celebrantem visa est dextera dei qui sibi benedicebat. Quasdam die sancta aptha sibi apparuit: et ut se sequeretur admonuit: ipsumque visum in lechfeld perduxit: vbi pervisionem sancti petri apostoli cum quodam alio sancto vidit: qui arnulphum ducem turringiorum pro suis criminibus dānabat. Et notato tempore repertum est eodem die et hora arnulphum e seculo migravisse. Ipse vir sanctus pacem inter oriponem ducem: et lodolphum eius filium tractauit.